

Opinia Zarządu Nextbike S.A.

w restrukturyzacji z siedzibą w Warszawie

dotycząca wystąpienia akcjonariusza LARQ Growth FUND I Fundusz Inwestycyjny Zamknięty reprezentowany przez White Berg Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie powołania rewidenta do spraw szczególnych w celu zbadania, na koszt Spółki, określonych zagadnień związanych z prowadzeniem spraw Spółki (dotyczy projektu uchwały Walnego Zgromadzenia Nextbike S.A. w restrukturyzacji zwołanego na dzień 30 czerwca 2022 r. („Proponowane Uchwała”) i porządku obrad Walnego Zgromadzenia Nextbike S.A. w restrukturyzacji ogłoszonego w dniu 13 czerwca 2022 r.)

Zarząd („**Zarząd**”) Nextbike S.A. w restrukturyzacji z siedzibą w Warszawie („**Spółka**” lub „**Emitent**”) przedstawia niniejszą opinię działając na podstawie art. 84 ust. 5 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 623 ze zm.) („**Ustawa o Ofercie**”).

Przedmiotem niniejszej opinii jest formalna i merytoryczna ocena złożonego przez akcjonariusza Spółki – LARQ Growth FUND I Fundusz Inwestycyjny Zamknięty reprezentowany przez White Berg Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. („**Larq**”) z powołaniem się na art. 84 ust. 1 ustawy o ofercie, żądania podjęcia przez Zwyczajne Walne Zgromadzenie („**ZWZ**”) uchwały o zbadaniu przez rewidenta do spraw szczególnych („**Rewident**”) – na koszt Spółki – wymienionych we wniosku zagadnień związanych z prowadzeniem spraw Spółki („**Proponowana Uchwała**”).

1. Uwagi wstępne

Opinia Zarządu jest skierowana do Walnego Zgromadzenia Spółki, celem zapewnienia akcjonariuszom istotnych informacji na potrzeby podjęcia decyzji w przedmiocie Proponowanej Uchwały, co powinno nastąpić w drodze głosowania nad Proponowaną Uchwałą podczas obrad ZWZ.

Instytucja rewidenta do spraw szczególnych jest instrumentem służącym ochronie akcjonariuszy mniejszościowych, a jej celem jest zwiększenie efektywności nadzoru w spółkach oraz umożliwienie akcjonariuszom wskazywania nieprawidłowości w prowadzonej przez spółkę działalności. Z powyższych względów instytucja ta spełnia pozytywne funkcje, przy założeniu jednak, że sam wniosek jest zgłoszony w dobrej wierze, a jego celem jest faktyczna troska o dobro spółki.

Proponowana Uchwała stanowi tym czasem trzeci wniosek złożony przez Larq w tym kwartale, który dotyczy powołania rewidenta do spraw szczególnych, a jego treść jest tożsama z wnioskiem złożonym na Walnym Zgromadzeniu dnia 27 kwietnia 2022 r., a także z treścią wniosku, którego uwzględnienia Larq dochodzi w postępowaniu sądowym, zainicjowanym wnioskiem z dnia 10 maja 2022 r. (sygn. akt WA.XIV Ns-Rej.KRS 22370/22/714). Takie działanie w ocenie Zarządu nie jest wyrazem troski akcjonariusza o sprawy spółki, ale działaniem obstrukcyjnym wobec Zarządu Spółki i nie wnoszącym niczego korzystnego do jej działania.

Analiza Proponowanej Uchwały wskazuje na okoliczności przeciwnie, odnoszące się do odmiennego wykorzystania wspomnianej instytucji, niżeli przewidziany cel ustawy.

Zarząd wypowiedział się na temat ostatnio złożonych wniosków w swojej pisemnej opinii datowanej na 22 kwietnia 2022 r. i w całości podtrzymuje swoje stanowisko. Niemniej, realizując postulat z art. 85 ust. 1 ustawy o ofercie, Zarząd przygotował ponownie opinię odnoszącą się do Proponowanej Uchwały.

Proponowana Uchwała nie zawiera wskazania podmiotu (podmiotów), który miałby pełnić rolę Rewidenta. Niemniej, Zarząd przyjął założenie, że jest to ten sam katalog podmiotów, które zostały wskazane przez Larq w piśmie z 15 lutego 2022 r.

Proponowana Uchwała także i tym razem dotyczy okresu działalności Spółki skontrolowanego przez Radę Nadzorczą, za który to okres zarówno członkowie zarządów, jak i Rady Nadzorczej otrzymali od Walnego Zgromadzenia absolutoria. Dodatkowo, pod uwagę wziąć trzeba kilkuletni okres upływający od zdarzeń, które objęte są Proponowaną Uchwałą. Taka postawa budzi uzasadnione wątpliwości co do rzeczywistego celu jej przedłożenia, a to dlatego, że Larq miał w okresie, którego ma dotyczyć badanie biegłego wpływ na skład osobowy Rady Nadzorczej przez możliwość powołania dwóch jej członków, którzy (i) nie wskazywali na niemożność wykonywania swoich zadań, (ii) nie zrezygnowali z pełnienia swoich funkcji w Radzie Nadzorczej oraz (iii) otrzymywali absolutoria za okres pełnienia swojej funkcji (przy czym Larq sam głosował za udzieleniem tych absolutorów, dając wyraz akceptacji działalności członków Rady Nadzorczej). Larq nie podnosił również w żadnym czasie, aby wybrane przez niego osoby do Rady Nadzorczej wykonywały swoje obowiązki w sposób nieprawidłowy, uzasadniający dokonanie kontroli w Spółce przez podmiot zewnętrzny. Oznacza to, że albo osoby zasiadające w przeszłości w Radzie Nadzorczej źle wykonały swoje obowiązki, a Larq to akceptował, albo wykonały je prawidłowo, ale obecnie Larq przyświecają inne cele, aniżeli interes Spółki.

Zagadnienia mające być przedmiotem badania rewidenta ds. szczególnych dotyczą czynności dokonanych przez wcześniejszy Zarząd Spółki oraz były skontrolowane i zaakceptowane przez ówczesną Radę Nadzorczą Spółki. Wydarzenia te miały miejsce kilka lat temu i nie były kwestionowane przez Larq. Zatem, obecny Zarząd nie miał podstaw do ponownej weryfikacji tych

okoliczności. Natomiast, już wcześniej - po otrzymaniu pierwszego wniosku o powołanie rewidenta do spraw szczególnych – Zarząd podjął czynności zmierzające do wyjaśnienia sytuacji (m.in. zwrócił się do członka Rady Nadzorczej pana Rafała Federowicza o przedstawienie wyjaśnień dotyczących okoliczności zawarcia przez Spółkę, wówczas reprezentowaną m.in. przez pana Rafała Federowicza, porozumienia z Nextbike GmbH obejmującego kary umowne, które to porozumienie objęte jest treścią Proponowanej Uchwały, jak również zamówił opinie prawne w kancelariach polskich jak i niemieckich analizujące skutki zawartego porozumienia). Zdaniem Zarządu żądanie weryfikacji zdarzeń, wcześniej zaakceptowanych przez Zarząd, Radę Nadzorczą oraz Walne Zgromadzenie Spółki poprzez udzielone absolutoria, przed ich ponowną weryfikację przez obecny Zarząd jest przedwczesne i naraża Spółkę na ponoszenie nieuzasadnionych kosztów.

2. Okoliczności istotne z punktu widzenia momentu przedłożenia Proponowanej Uchwały

W praktyce rynkowej występują przypadki, w których wnioskodawcy wykorzystują mechanizm rewidenta do spraw szczególnych do uzyskania określonych korzyści, co definiuje się jako „szantaż korporacyjny”. Fakt przedłożenia Proponowanej Uchwały, po tym jak już raz wniosek o tożsamej treści nie został przez Walne Zgromadzenie przyjęty oraz po tym, jak akcjonariusz wystąpił do sądu rejestrowego o powołanie biegłego do spraw szczególnych może budzić niepokój zarówno wśród inwestorów, wierzycieli (a zatem utrudnić Spółce prowadzenie bieżącej działalności i wpłynąć negatywnie na jej wizerunek), jak i Zarządu (wzbudzając wątpliwości w ocenach jego działalności).

Dla prawidłowej oceny Proponowanej Uchwały konieczne jest zatem osadzenie jej w kontekście trwającego postępowania restrukturyzacyjnego Spółki. W ocenie Zarządu zakres Proponowanej Uchwały wskazuje, że Larq za jego pośrednictwem stara się wyrzucić na Spółce i jej Zarządzie presję mającą ułatwić realizację jego partykularnych interesów. Za takim rozumieniem sytuacji przemawia również fakt przedłożenia Proponowanej Uchwały w sytuacji, w której równocześnie rozpatrywane jest zasadniczo identyczne żądanie Larq przez sąd powszechny

3. Ocena Proponowanej Uchwały

3.1. Zakres badania

W treści Proponowanej Uchwały Larq wnosi o objęcie badaniem sposobu prowadzenia spraw Spółki oraz dokonania przez rewidenta niezbędnych ustaleń w czterech obszarach, tj.:

- a) analizę – a de facto - ustalenie opłat sankcyjnych dotyczących obsługi kontraktów oraz kwot wyegzekwowanych od Nextbike GmbH w latach 2016-2021 na podstawie umowy licencyjnej zawartej pomiędzy Spółką a Nextbike GmbH;

- b) analizy – a de facto – ustalenie, czy w toku realizacji przez Spółkę projektu w ramach Obszaru Metropolitalnego Gdańsk-Gdynia-Sopot poprzez spółkę zależną NB Tricity Sp. z o.o. nie doszło do rzekomego istotnego naruszenia postanowień umowy licencyjnej przez Nextbike GmbH;
- c) kontroli działań podjętych przez Spółkę w zakresie sprzedaży 3.316 rowerów będących w posiadaniu Spółki;
- d) analizy wypowiedzenia przez Nextbike GmbH zastrzeżonej na rzecz Spółki wyłączności w zakresie świadczeń przewidzianych w umowie licencyjnej, o którym Spółka informowała w raporcie bieżącym nr 7/2021 z 26 stycznia 2021 r.

Do każdego z powyższych obszarów Larq przyporządkował szereg „podobszarów” mających uszczegóławiać główne obszary badania.

Po pierwsze, Larq nie uzasadnia podstaw faktycznych przemawiających za zbadaniem okoliczności objętych Proponowaną Uchwałą przez biegłego do spraw szczególnych. Zarząd zakłada, że są one tożsame z tymi, które zostały przedstawione przy wcześniej złożonym wniosku gdzie Larq wskazuje wyłącznie na istniejące „problemy”, co jest niezgodne tak z praktyką rynkową, jak i wykładnią mających zastosowanie przepisów prawa. Rzekomo istniejące „problemy” bez podania ich konkretnego źródła (w tym w ogóle co do okoliczności powzięcia wiedzy na ich temat) nie stanowią przesłanek do zgłoszenia prawnie wiążącego wniosku, a jedynie mogą zostać zakwalifikowane jako niczym nieoparte twierdzenia o charakterze wysoce subiektywnym.

Po drugie, sposób sformułowania części obszarów jest wadliwy i zawiera w sobie już z góry sformułowane tezy, które ma potwierdzić rewident, nie zaś okoliczności, które powinien zbadać i ewentualnie ustalić istnienie np. szkody nie zaś dokonać „*oszacowania kwoty szkody, jaką Spółka poniosła*” (vide np. zakres 2e).

Po trzecie, Zarząd w odniesieniu do „obszaru” nr 1 wskazanego w Proponowanej Uchwale oświadcza, że zlecił przygotowanie opinii prawnych mających na celu ocenę dopuszczalności dochodzenia przez Spółkę kar umownych od Nextbike GmbH, które to kary były objęte Umową zawartą w dniu 31 października 2019 r. („**Umowa**”) pomiędzy Spółką (reprezentowaną przez Zarząd w osobach Agnieszki Masłowskiej i Rafała Federowicza oraz zatwierdzona uchwałą Rady Nadzorczej nr 04/11/2019 z dnia 14 listopada 2019 r. w osobach Krzysztofa Przybyłowskiego, Piotra Krawczyńskiego, Anny Krawczyńskiej-Nowak, Krzysztofa Kaczmarczyka, a Nextbike GmbH z siedzibą w Lipsku. Jako że umowa została poddana prawu niemieckiemu, Zarząd Spółki uzyskał opinie wydane przez kancelarie niemieckie oraz zlecił jej ocenę na gruncie prawa polskiego.

Zgodnie z dotychczas pozyskanymi opiniami:

1. Umowę należy interpretować jako zwolnienie z długu w rozumieniu § 397(1) niemieckiego kodeksu cywilnego, a nie jedynie jako tzw. *pactum de non petendo*,
2. Umowa jest ważna i skuteczna w świetle prawa niemieckiego,
3. roszczenia o zapłatę kar umownych objętych Umową definitywnie wygasły,
4. postanowienia Umowy nie naruszają art. 355 § 3 kodeksu spółek handlowych, gdyż hipoteza tego przepisu dotyczy innego stanu faktycznego niż ten zaistniały w omawianej sprawie;
5. w związku z powyższym Umowa jest ważna i skuteczna także na gruncie prawa polskiego.

Z opinii pozyskanych przez Zarząd wynika zatem, że zawarcie Umowy definitywnie zamknęło możliwość dochodzenia przez Spółkę od Nextbike GmbH kar umownych, z których Nextbike GmbH została zwolniona na podstawie Umowy.

Obecny Zarząd nie odnalazł w archiwach Spółki opinii prawnych oceniających Umowę przed jej zawarciem. Zarząd wystąpił zatem do ówczesnych członków Zarządu i Rady Nadzorczej o udzielenie m.in. odpowiedzi czy opinie takie zostały sporządzone (o czym niżej).

Obecnie, Zarząd Spółki podejmuje działania zmierzające do ustalenia, czy ówcześni członkowie Zarządu oraz Rady Nadzorczej Spółki dochowali należytej staranności w procesie zawierania Umowy. Zarząd wystosował do ww. osób (w tym do pana Pawła Orłowskiego pełniącego tuż przed podpisaniem, a zatem uczestniczącego w przygotowywaniu Umowy) wniosek o udzielenie informacji dotyczących procesu zawierania Umowy, uzasadnienia gospodarczego podjęcia takiej decyzji w interesie Spółki oraz przedstawienie ewentualnych dowodów na potwierdzenie takich twierdzeń. Zarząd w szczególności wystąpił do pana Rafała Federowicza o udzielenie szczegółowych wyjaśnień co do twierdzeń zawartych w jego piśmie z dnia 22 kwietnia 2022 r. poprzez wskazanie:

1. z czego wywodzi wniosek wskazany w ww. piśmie, zgodnie z którym:
„rezygnacja z dochodzenia kar i odszkodowań przewidzianych w umowie licencyjnej nie jest tożsama z definitywnym umorzeniem tych zobowiązań. Intencją stron Umowy nie było zwolnienie Nextbike GmbH z długu, co jednoznacznie wynika z brzmienia tego kontraktu. Postanowienia Umowy umożliwiają dochodzenie kar w razie zmiany okoliczności, w tym w razie poprawy kondycji finansowej Nextbike GmbH”.
2. wskazanie konkretnego postanowienia Umowy, z którego *„jednoznacznie wynika”* możliwość obecnie dochodzenia kar umownych przez Spółkę,
3. przedstawienie dowodów potwierdzających, że zgodną intencją Stron umowy, a w szczególności Nextbike GmbH, nie było zwolnienie Nextbike GmbH z długu przez Spółkę, przy szczególnym uwzględnieniu twierdzenia wskazanego w Piśmie, zgodnie z którym:

„postanowienia Umowy zostały jednostronnie zaproponowane przez Nextbike GmbH i w zasadzie nie podlegały negocjacji”.

Zarząd wystąpił również do byłych członków Zarządu (w tym pana Rafała Federowicza oraz Pawła Orłowskiego) o udzielenie odpowiedzi na poniższe pytania:

1. czy ówczesny zarząd Spółki przed zawarciem Umowy pozyskiwał opinie prawne potwierdzające, jakie skutki dla Spółki wywoła zawarcie Umowy w kształcie zaproponowanym przez Nextbike GmbH? Jeżeli nie, czy ówczesny Zarząd Spółki posiadał kompetencje by ocenić skutki Umowy we własnym zakresie (w szczególności by ocenić, że Umowa nie doprowadzi do zwolnienia Nextbike GmbH z długu w zakresie kar umownych objętych Umową)?
2. czy przed zawarciem Umowy ówczesny Zarząd Spółki dokonywał przeglądu opcji strategicznych, w szczególności czy analizował możliwe scenariusze alternatywne w stosunku do zawarcia Umowy? Jeżeli tak, jakie czynności podejmował w tym zakresie?
3. czy ówczesny zarząd Spółki przed zawarciem Umowy pozyskiwał opinie, w szczególności prawne i finansowe, potwierdzające, że zawarcie Umowy leżało w interesie Spółki?
4. czy ówczesny zarząd Spółki przed zawarciem Umowy pozyskiwał opinie, w szczególności prawne i finansowe, potwierdzające, że brak dofinansowania Spółki przez Nextbike GmbH (uwarunkowanego zawarciem Umowy) spowoduje upadłość Spółki?
5. jakie inne, ewentualne czynności ówczesny Zarząd Spółki w celu oceny czy zawarcie Umowy leży w interesie Spółki?
6. na czym dokładnie polegała analiza ryzyka biznesowego, o którym wspomina Pan w Piśmie?

Podobnie Zarząd skierował pytania do ówczesnych członków Rady Nadzorczej o udzielenie następujących informacji, dotyczących procesu zawierania Umowy i przedstawienie ewentualnych dowodów na ich potwierdzenie:

1. czym kierowała się ówczesna Rada Nadzorcza Spółki podejmując w dniu 14 listopada 2019 r. uchwałę nr 04/11/19 zatwierdzającą zawarcie Umowy?
2. czy przed zatwierdzeniem Umowy ówczesny Zarząd Spółki przedstawiał ówczesnej Radzie Nadzorczej Spółki inne możliwe rozwiązania, alternatywne w stosunku do zawarcia Umowy, pozwalające na uzyskanie finansowania przez Spółkę? Jeżeli tak, prosimy o ich wskazanie;

3. czy ówczesna Rada Nadzorcza Spółki miała wiedzę, że Umowa definitywnie zamknie Spółce drogę dla dochodzenia Kar Umownych od Nextbike GmbH?
4. czy ówczesna Rada Nadzorcza Spółki przed zatwierdzeniem Umowy pozyskiwała opinie prawne potwierdzające jakie skutki dla Spółki wywoła zawarcie Umowy? Jeżeli nie, czy ówczesna Rada Nadzorcza Spółki posiadała kompetencje by ocenić skutki Umowy we własnym zakresie?
5. czy ówczesna Rada Nadzorcza Spółki przed zatwierdzeniem Umowy pozyskiwała opinie, w szczególności prawne i finansowe, potwierdzające, że zawarcie Umowy leżało w interesie Spółki?
6. jakie inne, ewentualne czynności ówczesna Rada Nadzorcza Spółki podjęła w celu oceny czy zawarcie Umowy leży w interesie Spółki?

Zarząd przeanalizuje otrzymane odpowiedzi i podejmie stosowne decyzje o dalszych krokach. W tym świetle, zagadnienia wskazane w obszarach 2 do 4 są lub będą badane przez Zarząd w miarę możliwości, środków i zasobów. Jak jednak udowadnia badanie obszaru 1, Zarząd z działaniem nie zwleka, a jego wyniki są konkretne i pozwalają na podejmowanie konkretnych decyzji.

Po czwarte, koszty przeprowadzenia badania, obciążą budżet Spółki, która z uwagi na swoją aktualną sytuację zmuszona jest ściśle gospodarować dostępnymi środkami. W związku z tym, że obszar ujęty w Proponowanej Uchwale jest obecnie w dużej części badany przez Zarząd i ekspertów zewnętrznych, wyznaczanie w tym celu, na obecnym etapie biegłego, który badałby równoległe ten obszar, jest zupełnie zbędne. Sytuacja może się zmienić, po zakończeniu działalności Zarządu i obecnej Rady Nadzorczej i przedstawieniu wyników badania.

3.2. Inne istotne okoliczności

3.2.1. Próba rozszerzenia ustawowej kompetencji rewidenta

W przypadku powołania rewidenta po stronie organów Spółki powstanie szczególny obowiązek informacyjny w zakresie ujawnienia rewidentowi dokumentów, albowiem w myśl art. 86 ust. 1 ustawy o ofercie, Zarząd obowiązany jest udostępnić rewidentowi istniejące znajdujące się w posiadaniu Spółki dokumenty określone w Proponowanej Uchwale.

W świetle powyższego należy wskazać na następujące kwestie.

Po pierwsze, dokumenty takie zostały w Proponowanej Uchwale jedynie ogólnikowo opisane, ale brak jest ich szczegółowego określenia w odniesieniu do wszystkich obszarów badania.

Po drugie, brak jest jakichkolwiek podstaw prawnych do nałożenia na Zarząd Spółki dodatkowego, pozaustawowego obowiązku udostępniania rewidentowi dokumentów „*we wszelkich formach oraz w pełnym zakresie, wskazanym przez Rewidenta w związku z Zakresem Badania i celem jego przeprowadzenia*”. Zarząd pragnie podkreślić, że w świetle art. 86 ust. 1 w zw. z art. 84 ust. 4 pkt 3 ustawy o ofercie nie leży w kompetencjach

rewidenta określanie zakresu dokumentów podlegających badaniu. W ocenie Zarządu przekazanie takiej kompetencji w ręce rewidenta mogłoby stanowić obejście przepisów obu ww. artykułów.

3.2.2. Koszty badania

Kolejnym istotnym aspektem przemawiającym za negatywną oceną Proponowanej Uchwały są koszty, które Spółka będzie zmuszona ponieść w związku z powołaniem rewidenta.

Zaangażowanie rewidenta do przeprowadzenia badania, którego przedmiot obejmować będzie swoim zakresem sprawy ujęte w Proponowanej Uchwale, skutkować będzie koniecznością poniesienia przez Spółkę znacznych kosztów, na które składać się będą m.in. wynagrodzenie rewidenta oraz zwrot poniesionych przez niego kosztów badania oraz koszty, które Spółka będzie musiała ponieść.

Warto zauważyć, że szeroki zakres badania, jaki został sformułowany w Proponowanej Uchwale (abstrahując od wadliwości), oznacza zaangażowanie podmiotów, które mają odpowiednie zaplecze techniczne i osobowe, by podołać takiemu badaniu. Innymi słowy Emitent zmuszony będzie do skorzystania z usług podmiotów z tzw. „wielkiej czwórki” lub co najmniej równie wyspecjalizowanych. Przypomnieć przy tym należy, że Spółka prowadzi aktualnie postępowanie restrukturyzacyjne. Spółka nie dysponuje aktywami pozwalającymi jej na poniesienie takiego wydatku bez negatywnych konsekwencji dla działalności operacyjnej Spółki, nie leży to w interesie ani Spółki ani akcjonariuszy. Wpływ takich środków pomniejszy pulę dostępnych środków na spłatę wierzycieli, a Spółka ponadto musi i tak uzyskać zgody Nadzorca Sądowego, jak i banków (tzw. płatności dozwolone) będących uczestnikami restrukturyzacji (największymi wierzycielami), co może zostać odebrane jako celowe uszczuplanie spłaty wierzytelności banków.

Zarząd podkreśla przy tym, że zasadniczo nie dysponuje środkami prawnymi pozwalającymi na odmowę przeprowadzenia ww. badania. Jedynym mechanizmem dostępnym dla Spółki celem ochrony jej przed nadużyciem prawa do wnioskowania o powołanie rewidenta jest wydanie negatywnej opinii Zarządu co do Proponowanej Uchwały. W świetle obowiązującej regulacji art. 84 i nast. ustawy o ofercie Spółce nie przysługuje roszczenie o zwrot kosztów przeprowadzonego badania w sytuacji braku wykrycia jakichkolwiek nadużyć bądź nieprawidłowości przez rewidenta w toku badania. Innymi słowy Proponowana Uchwała sprowadza się do wymuszenia na Spółce wydatkowania środków, które bezpowrotnie utraci.

3.2.3. Obszary badania są zakreślone w sposób mający wywołać negatywne wrażenie w odniesieniu do działalności Spółki

Zarząd przypomina, że celem regulacji art. 84 i nast. ustawy o ofercie nie jest umożliwienie Larq żądania ustanowienia w Spółce rewidenta w celu wywołania wrażenia, że w Spółce mają miejsce nieprawidłowości i w konsekwencji sparaliżowanie działalności Spółki. Takie działania należy

uznać za stanowiące co najmniej nadużycie prawa przysługującego akcjonariuszom mniejszościowym.

4. Podsumowanie

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności oraz przytoczone wnioski, Zarząd wyraża negatywne stanowisko w odniesieniu do zasadności Proponowanej Uchwały. W ocenie Zarządu nie znajduje ona merytorycznego uzasadnienia, a działania Larq mogą być zakwalifikowane jako przykład nadużycia praw akcjonariusza mniejszościowego poprzez instrumentalne wykorzystanie instytucji rewidenta do spraw szczególnych, narażając jednocześnie Spółkę na poważne konsekwencje prawne, finansowe i korporacyjne.

Zarząd podtrzymuje swoje stanowisko, że powyższa negatywna opinia nie oznacza, że Zarząd zamknięty jest na poddanie się kontroli w ramach obowiązującego porządku prawnego. Zarząd jest otwarty na badania wszelkich obszarów działalności Spółki, stale współpracuje w tym zakresie z Radą Nadzorczą. Stąd też Zarząd nie wyklucza pozytywnego zaopiniowania innego wystąpienia Larq o powołanie rewidenta, jednakże warunkiem koniecznym – który dotychczas nie został spełniony – jest w tej sytuacji podanie konkretnych i precyzyjnych obszarów do badania oraz poparcie wniosku merytorycznymi podstawami. Na ten moment wymogi te nie są jednak spełnione.